

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS - ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

45-03 48 Av. Woodside NY, 11377; www.stnicholaschurch.net

Sfinte Mare Mucenice si tamaduitoarele, Pantelimoane, tie iti varsam durerile noastre de multe feluri si tu fara intarziere, cu puterea ce o ai de la Dumnezeu, spre Care ne esti mijlocitor, auzind suspinuri inabusite in noapte, in zi, in pat de suferinta, in calatorii, fii celor ce se roaga tie, dupa nevoile fiecaruia: celor nelinistiti, linistitor, celor asupriti, aparator, celor in primejdii, izbavitor, celor invaluiti in pacate, scutitor, ratacitilor indrumator, bolnavilor deplin vindecator, orfanilor tata, vaduvelor parinte, sotilor intaritor in casnicie, celor porniti cu rautate, imblanzitor si ne intareste in fata necazurilor, caci suntem slabi si istoviti, sfinte, si astfel cu puterea ta, descatusati de amaraciunile noastre, sa petrecem in multumire, cantand lui Dumnezeu: Aliluia!

(Condacul 13 din Acatistul Sfântului Pantelimon)

Vineri 29 IULIE:

ACATISTUL SFÂNTULUI GHEORGHE - ora 6.30 PM

Sâmbătă 30 IULIE:

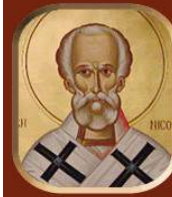
UTRENIE, SFÂNTA LITURGHIE ȘI PARASTAS - ora 8.30 AM

VECERNIE - ora 6.30 PM

Duminică 31 IULIE:

UTRENIE ȘI SFÂNTA LITURGHIE - ora 8.30 AM

Preot Paroh Marius Daniel Dumitrescu
718 784 4453 - fix ; 917 592 2571 - mobil

THE ROMANIAN ORTHODOX ARCHDIOCESE IN THE AMERICAS

SAINT NICHOLAS

ROMANIAN ORTHODOX CHURCH

WOODSIDE, NEW YORK

45-03 48th Ave.
Woodside, NY 11377

tel: (718)784-4453
cell: (917)592-2571

EVANGHELIA DIN DUMINICA A PATRA DUPA RUSALII

In vremea aceea, trecând Iisus dincolo, în ținutul Gadarenilor, L-au întâmpinat doi demonizați care ieșeau din morminte, atât de cumpliți, încât nimeni nu putea să treacă pe calea aceea. Și, iată, au început să strige și să zică: Ce ai cu noi, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu? Ai venit aici mai înainte de vreme ca să ne chinuiești? Departe de ei era o turmă mare de porci, păscând. Iar demonii Îl rugau, zicând: Dacă ne scoți afară, lasă-ne să intrăm în turma de porci. Atunci El le-a zis: Duceți-vă! Iar ei, ieșind, s-au dus în turma de porci. Și îndată toată turma s-a aruncat de pe țărm în mare și a pierit în apă. Iar păzitorii au fugit și, ducându-se în cetate, au spus toate cele întâmplate cu demonizații. Și, iată, toată cetatea a ieșit în întâmpinarea lui Iisus și, văzându-L, L-au rugat să plece din hotarele lor. Iar Iisus, intrând în corabie, a trecut marea și a venit în cetatea Sa. *(Matei 8, 28-34; 9, 1)*

Medicamentul stresului

Cu cât oamenii se îndepărtează mai mult de viața cea simplă, firească și înaintea spre lux, cu atât crește și neliniștea din ei. Și cu cât se îndepărtează mai mult de Dumnezeu, este firesc să nu afle nicăieri odihna. De aceea umblă neliniștiti chiar și împrejurul lumii – precum cureaua mașinii împrejurul roții nebune – pentru că în toată planeta noastră nu încap multe lor liniște. Din traiul cel bun lumesc, din fericirea lumească iese stresul lumesc. Educația exterioară cu stres duce în fiecare zi sute de oameni (chiar și copii mici) la psihanalize și la psihiatri și construiește mereu spitale de boli psihice și instruieste psihiatru, dintre care mulți nici în Dumnezeu nu cred, nici existența sufletului nu o primesc. Prin urmare, cum este cu puțință ca acești oameni să ajute suflete, când ei înșiși sunt plini de neliniște? Cum este cu puțință ca omul să mângâie cu adevărat, dacă nu crede în Dumnezeu și în viața cea adevărată, cea de după moarte, cea veșnică? Când omul prinde sensul cel mai adânc al vieții celei adevărate, i se îndepărtează toată neliniștea și-i vine mângâierea dumnezeiască, și astfel se vindecă. Dacă ar fi mers cineva la spitalul sau cabinetul de boli psihice și le-ar fi citit bolnavilor pe Avva Isaac, s-ar fi făcut bine toți cei ce ar fi crezut în Dumnezeu, pentru că ar fi cunoscut sensul cel mai adânc al vieții.

Oamenii încearcă să se liniștească cu calmante sau cu teorii yoga, și nu vor adevărate liniște, care vine atunci când se smerește omul și care aduce mângâierea dumnezeiască înlăuntrul lor. Și turiștii care vin din țări străine și umbla pe drumuri, prin soare, căldură, praf, prin atâta zăpușeală, gândește-te cât suferă! Ce silă, ce apăsare sufletească au, de ajung să socoată destindere această chinuală exterioară! Cât sunt de izgoniți de ei înșiși, de ajung să socoată această chinuală drept odihnă!

Când vedem un om cu o neliniște mare, cu mâhnire și supărare, deși le are pe toate – nu-i lipsește nimic – atunci să știm că-i lipsește Dumnezeu. În cele din urmă, oamenii sunt chinuți și de bogăție, pentru că bunurile lumești nu-i împlinesc sufletește; suferă de un chin îndoit. Cunoscut oameni bogați care au de toate și nu au copii, și tot se chinuiesc. Se plictisesc de somn, se plictisesc de plimbări, sunt chinuți de toate. “În regulă”, îi zic unuia, “daca ai timp liber, fă-ți cele duhovnicești. Citește un Ceas, citește puțin din Evanghelie”. “Nu pot”, îmi spune. “Fă un bine, du-te la un spital și mângâie un bolnav”. “Cum să merg până acolo?”, îmi răspunde. “Și de ce să fac aceasta?”. “Du-te și ajută vreun sărac de prin vecini”. “Nu, nu mă multumește nici aceasta”, spune. Să aibă timp liber, să aibă o grămadă de case, să aibă toate bunătățile și să se chinuiescă! Știți căți astfel de oameni există? Și se chinuiesc până ce li se strâmbă mintea. Înfricoșător! Și dacă nici nu lucrează, ci își trag veniturile numai din averile lor,

atunci sunt cei mai chinuți oameni. Dacă ar avea cel puțin un serviciu, ar fi mai bine.

Viața de astăzi, cu neconținută e alergătură, este un iad. Oamenii se grăbesc și alergă mereu. La ora cutare trebuie să se afle aici, la cealaltă acolo, și așa mai departe. Și ca să nu uite ce au de făcut, și le notează pe toate. Cu atâta alergătura, tot este bine că își mai amintesc cum îi cheamă... Nici pe ei înșiși nu se cunosc. Dar cum să se cunoască? Se poate să te oglindești în apă tulbure? Dumnezeu să mă ierte, dar lumea a ajuns un adevărat spital de nebuni. Oamenii nu se gândesc la cealaltă viață, ci cer numai aici mai multe bunuri materiale. De aceea nu află liniște și alergă mereu.

Bine că există viața de dincolo. Dacă oamenii ar fi trăit veșnic în viața aceasta, nu ar fi existat un iad mai mare, dat fiind felul în care și-au făcut ei viața. Cu neliniștea asta de acum, dacă ar fi trăit 800-900 de ani, ca în vremea lui Noe, ar fi trăit un mare iad. “Zilele anilor noștri șaptezeci de ani, iar de vor fi în putere, optzeci de ani; și ce este mai mult decât aceștia, osteneală și durere.” (Ps.89, 10-11). Șaptezeci de ani sunt de ajuns ca oamenii să-și căpătuiescă copiii.

Într-o zi a trecut pe la coliba mea un medic care trăiește în America și mi-a spus despre viața de acolo. Lucrează toată ziua. Fiecare membru al familiei trebuie să aibă mașina sa. Apoi acasă, pentru ca fiecare să se miște liber, trebuie să aibă patru televizoare. Lucrează și se ostenesc ca să scoată bani mulți, ca să spună că sunt aranjați și fericți. Dar ce legătură au toate astea cu fericirea? O astfel de viață plină de neliniște și într-o neîncetată alergătură (după bani) nu înseamnă fericirea, ci este un iad. Ce să faci cu viața într-un astfel de stres? Dacă ar fi trebuit ca întreaga lume să trăiască o astfel de viață, eu nu aș fi voit-o. Dacă Dumnezeu le-ar fi zis acestor oameni: “Nu vă pedepsesc pentru viața ce o trăiți, însă vă voi lăsa să trăiți veșnic în acest fel”, asta pentru mine ar fi fost un mare iad.

De aceea, mulți oameni nu pot răbda să trăiască în astfel de condiții și ies afară în aer liber, fără direcție și scop. Se adună în grupuri și merg în afara orașelor, în mijlocul naturii, unii ca să facă gimnastică, iar alții pentru altceva. Mi s-a spus despre unii că ies în aer liber și alergă, ori se suie pe munți până la înălțimea de 6000 de metri. Își țin răsufarea, apoi o lasă, și iarăși inspiră adânc... Lucruri de nimic. Aceasta arată că inima lor este strivită de neliniște și caută o ieșire. Am spus unuia dintre aceștia: “Voi săpați o groapă, o măriți, vă minunați de groapa ce ați făcut-o și... săriți în ea, prăvălindu-vă în jos, în timp ce noi săpăm groapa, dar aflăm metale prețioase. Nevoința noastră are rost, fiindcă se face pentru ceva mai înalt.”

Sfantul Paisie Aghioritul